

HECE TASLARI

aylık Őir dergisi

86.on5nisan2022

hece taşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarslan

kapak resmi

ahmet efe

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077.sokak

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

86. sayı 15 nisan 2022

issn 2149-4509. (e-dergi)

BU SAYIDA

- ◆ Hüseyin Akkaya / Hüzün Temrinleri / 3
- ◆ Ahmet Efe / Mâhım / 5
- ◆ M.İlyas Subaşı / Seni Anmak Üzere/ 6
- ◆ Kenan Yavuzarslan / Gazel-i Aşk/ 7
- ◆ Mustafa Sade / Güzergâh/ 8
- ◆ Halil Cengiz / Geceler/ 9
- ◆ Bilâl Bütün / Bizim Türküler/ 10
- ◆ Muzaffer Uslu / Gittiğimiz Yol/ 11
- ◆ Şükrü Ünal / Veda Zamanı/ 12
- ◆ Ahmet Yıldırımtepe / Arz-ı Hâl/ 13
- ◆ M.Asım Küçükaşcı / Gösterdin Bana/ 14
- ◆ Fâik Kumru / İnsan/ 15
- ◆ Emir Sıktaş / Gul, Gula Olar/ 16
- ◆ Ö. Faruk Habiboğlu /
Mezar Taşı / Mahur Beste/ 17
- ◆ Hüseyin Özkaynakçı / Keşke/ 18
- ◆ Köksal Cengiz / Ramazan Geldi/ 19
- ◆ Selim Erdoğan / Akşam Sefaları/ 20
- ◆ Yaşar Özden /
Baykuş Konar Yurduma/ 21
- ◆ Tayyib Atmaca / dOkunan Şiirler-27-/ 22
- ◆ Metin Özarslan /
Ölünün Ham Hayali/ 24

◆ Hüseyin Akkaya

Hüzün Temrinleri

-Efendimize-

Mevsim yine hüzün yine sonbahar
Yine gönül ufkum bir dert akşamı
Kalbimden hasretle havalandılar
Turnalara ısmarladım sevdamı

Gittin birdenbire boşaldı dünya
Taşıyamaz oldu dağlar karını
Ne mümkün anlatmak kelimelerle
Sensiz yaşamının ağırlığını

Efendim efendim canım efendim

Dört mevsim çiçek çiçek bahar sende efendim
Gölgesi kararmayan çınar sende efendim
Cennet râyihasından rüzgâr sende efendim
Gülü muhabbet açan gülzar sende efendim

Efendim efendim canım efendim

Aramıza çağlar girmiş ne çare
Gün ufka yaklaştı bense geç kaldım
Yüzün yansır diye rüyalarım
Uykulara ne umutlar bağladım

Âteşin beyzâsı böyle midir yâr
"Yanarım yanarım tütünüm tütmez"
Hiçbir harf hiçbir söz hiçbir kelime
Kalbimdeki hüznü tarife yetmez

Efendim efendim canım efendim

Güneşlerin gittiği diyar sende efendim
Sonsuzluk deryasına kenar sende efendim
Dost sende dostluk sende çâryâr sende efendim
Ve ezelden yaralı kuşlar sende efendim

Efendim efendim canım efendim

Yara bende yara bende yara yâr
Çare sende çare sende çare yâr
Ne yerim var ne yurdum var ne kimsem
Nere gidem nere gidem nere yâr

Yana geldim yana geldim yana yâr
Sana geldim sana geldim sana yâr
Gün tepeye ter boğaza gelende
Bir bakışla iltifat et bana yâr

Efendim efendim canım efendim

Hiçbir dünya dilinde tarifi bulunmayan
Dudağına muntazır nazar bende efendim

Efendim efendim canım efendim

◆ Ahmet Efe

Mâhım

Sevdâlına bir selâm vereydin n'ola mâhım,
Dahi hâl ü hatırın soraydın n'ola mâhım...

Göğünde bir yâreli yavru kuş değil midir?
Tutup da kanatların saraydın n'ola mâhım...

Ne yazık ki bâbını sadece rüzgâr açar,
Kapısından keremle gireydin n'ola mâhım...

Hastadır, ellerinle serinletip başını,
Başucunda birazcık duraydın n'ola mâhım...

Şenlenirdi garibin yıkık dökük hânesi,
Bir sabah rüyasını yoraydın n'ola mâhım...

Hep şaşırır, bilemez, gündüz nedir, gece ne?
Saatleri elinle kuraydın n'ola mâhım...

Cürmü çoktur, bu yüzden önünde kurban durur
Âşığının boynunu vuraydın n'ola mâhım

Baş açık, sîne üryan, dolaşır sahraları,
Altına kumdan döşek sereydin n'ola mâhım...

*Ahmed'*in garip gönlü şâd u handân olurdu
Kalbi kırık gülünü dereydin n'ola mâhım...

◆ Muhsin İlyas Subaşı

Seni Anmak Üzere

Hasret bir alev oldu tende yanmak üzere
Gönlümdeki uykudan gül uyanmak üzere

Suları çekilse de denizi besler güneş
Yürür dağlar sonsuza nur kuşanmak üzere

Kaç deli sevda beni hamurunda eritti
Üzerime serpildi kan sınanmak üzere

Bir telaş sarsıp gelse ırmaklar şahit olur
Gözlerimden akanla aşk yıkanmak üzere

Hayat macera değil kendine işarettir
Var edilmiş her canlı hep inanmak üzere

Gün gelir insan yorgun telaşından uyanır
Ve önünde diz çöker Seni anmak üzere

◆ Kenan Yavuzarslan

Gazel-i Aşk (Fatih'in Dilinden)

Kaç asırdır Çeşm-i Gül'den gözledim İstanbul'u
Fethe âşık bin gönülden izledim İstanbul'u

Hasretimden nâr-ı beyza yağdırır her dem feza
Doldu gönlüm aşk-ı feyza, güzledim İstanbul'u

"Sen ebetsin, sen ezelsin, kalbe düşmüş cemresin
Mülk-i Babil'den güzelsin" nazladım İstanbul'u

Yirmi bir yıl, elli üç gün, aç susuzdum üç öğün
Kalp huzûrum oldu sürgün, özledim İstanbul'u

Doldu müddet en nihâyet, tek hedeftir hak niyet
Son Nebî'den bir emânet, sözledim İstanbul'u

Üsküdar'dan ufka baktım şaha kalkarken atım
Gönlümün narında yaktım közledim İstanbul'u

Sustu derya, arza sürdüm, cûşa mihmandar kudüm
Dağlarından yollar ördüm düzledim İstanbul'u

Can alemdar, kıpkızıl ten, göğsüm atlas bir saten
Sûra çektim saf ipekten yüzledim İstanbul'u

Her nihalden meyve olmaz ham tomurcuk çağlamaz
Has çiçekten zerre a'raz tozladım İstanbul'u

Kayda düşmüş hükm-ü âzam, ondadır artık kelâm
Yağdı gökten Şems-i İslâm, yazladım İstanbul'u

Sen benimsin Ayasofya... Mabedimsin ey rüya
Ayrılık bir mal-i hülya sızladım İstanbul'u

Aşk ki Mevlâ'dan mükâfat bitmeyen bir iltifat
Müjde hükmünden kemâlat cüzledim İstanbul'u

Söyle Avnî; "Kân-ı elmas, gûlizardan iktibas
Türk'e benden saklı mîras, gizledim İstanbul'u"

◆ Mustafa Sade

Güzergâh

Cihana gelişimiz güldeki şebnem gibi
Kokumuz bülbüllerin konmasına sebepti
Kalplere neşe verdik, çölü saran nem gibi
Gülüşümüz ateşin donmasına sebepti
Safi bakışlarımız yaralara em gibi
Cihana gelişimiz güldeki şebnem gibi

Ve mücadele başlar, hayat kısır döngüde
Var ile yok arası bir nefeslik mesafe
Uzun gelen bir ömrün kelekler dengi de
Destanlara sığmıyor içimizdeki efe
Yürek aşkın peşinde, nefis çalgı çengide
Ve mücadele başlar, hayat kısır döngüde

Ya iz bul, ya iz bırak geçtiğin güzergâha
Bineceğin son gemi ayrılmadan l/imandan
Aşkın ışığın olsun varınca son bargâha
Mülteci ruhlarımız emin değil emândan
Varlığın can üflesin sinedeki dergâha
Ya iz bul, ya iz bırak geçtiğin güzergâha

Muamma bir bestenin nağmesi değil zaman
Ritmimizin ahengi bir yataya bağlıdır
Söner yaktığın ağıt ne köz kalır, ne duman
Şarkının nakaratı tek notaya bağlıdır
Hayat melodisinin armonisinde devran
Muamma bir bestenin nağmesi değil zaman

Herhangi bir zamanda, herhangi bir mekânda
Çektiğin ıstıraplar tükenecek ansızın
El değmemiş arzular dururken camekânda
Esaret organını koparacak can sızın
Hevesler kursağında, hevâlar kalır canda
Herhangi bir zamanda, herhangi bir mekânda

Tan vaktiyle başlarken efsunlu bir sabaha
Yıldızlar koparacak geceden sarı yaprak
Gönlümüzü sarmışken dünya denilen vaha
Örtecek nefsimizi berraklığıyla toprak
Bir melek çıkagelir göç vakti der Allah'a
Tan vaktiyle başlarken efsunlu bir sabaha

Bir Fâtiha üç İhlâs hediyeğimiz olacak
Bırakmışsak arkada üç beş tane mert adam
Bütün birikimlerin sandukaya dolacak
Nâaşını taşıırken dost bildiğin dört adam
Kara kış uzak derken, gül baharda solacak
Bir Fâtiha üç İhlâs hediyeğimiz olacak

◆ Halil Cengiz

Geceler

Dermansız yüreğimle dolaştım yalın ayak,
Bu gece sokaklarda bu korku neyin nesi?
Seyrettim bir tepeden boğazı ağlayarak,
Denizdeki gemiler, artık bir toz tanesi...

Hayaletler dolaşır köşklerin bahçesinde
Ve ölüm yıllarının bu kaçınıcı senesi?
Bir rüzgâr canlanırken bir perinin sesinde,
Kabirler, mezarlığın lanetli definesi...

Karanlık her köşede bir gölge bekler durur.
İzbeler, çığlıkların ses geçirmez hanesi.
Kimsesiz cesetleri kara taşlar doyurur,
Buz tutmuş kaldırımlar, düşkünlerin annesi...

Evlerin ışıkları sönerken burda bir bir,
Sokağın lambaları sanki dert pervanesi!
Ah ki Allah'a çıkar, sancı sancı yükselir,
Uykular, her acının nöbetçi eczanesi...

Perdeler pencerede deli bir yolcu bekler
Açılır tüm suçların en gizli hazinesi.
Mahalle parklarında süslenirken çiçekler,
Ölen kuşlara ağlar, bulutların sinesi...

Sarhoşlar... Sokaklarda naralarla gezerler,
Kapanır bu saatte şehrin son meyhanesi.
Bozmadan büyüsünü kehkeşanın, seherler
Yürür mahzun gecenin, derbeder divanesi...

Geceler... Gam denizi, geceler... Yürek pası
Geceler... Kederlerin şiir-i şahanesi.
Her gece gariplerin tutulur burda yası
Her gece hüzünlenir cinlerin viranesi...

İstemem gecelerden başka yoldaş yanıma!
Benim, dünya denilen zindanın rehinesi.
İstirap,ilmek ilmek dokunurken kanıma,
Sürer gider sonsuza, gecenin efsanesi...

Dermansız yüreğimle dolaştım bütün gece
Anladım ki; ömrümün kalmadı bahanesi.
Ey ölüm! Al canımı, bitsin artık işkence,
Bu hayat oyununun, kapansın son sahnesi...

Bizim Türküler

Çayda çıra olur döner ha döner
Gün gelir yürekte ateştir yanar
Gâh göklere çıkar, gâh yere iner
Ay ile yıldızdır bizim Türküler.

Ağlayan gelinin duvağı onda
Köpüren sellerin savağı onda
Koskoca dağların kovağı onda
Kervana yol olur bizim Türküler.

Sararan sonbahar yaprağı gibi
Kan veren şehidin toprağı gibi
Karanlık gecenin şafağı gibi
Zulmete ışıktır bizi Türküler.

Beşikte balayı uyutan o dur
Yürekte hasreti soğutan o dur
Âlemde başları dik tutan o dur
Ar ile namustur bizim Türküler.

Davul sesin verir, zurnaysa inler
Gökte melek yerde huriler dinler
Yüzü al duvaklı taze gelinler
Giderken sır olur bizim Türküler.

Bir üveyik kalkar, bir turna iner
Bir avcı evsinin ardına siner
Bir tetik düşünce kaç yuva söner
Canı candan alır bizim Türküler.

Hikâyeler onda masallar onda
Çok az kavuşmaya varılır sonda
Goncalar açıp da gül olduğunda
Bülbüle har olur bizim Türküler.

Yemene gidip de gelmeyenlerin
On beşlik olup da ölmeyenlerin
Vuslatı yaşayıp bilmeyenlerin
Muradına sestir bizim Türküler.

Şair kalem alıp yazdığı zaman
Âşık deyişeti dizdiği zaman
Mızraplar tellerde gezdiği zaman
Kalemdir, kelamdır bizim Türküler.

Gurbetten sılaya yanık mektuptur
Çoğu kez okunmaz hep unutulur
Ya son söz yahut da vasiyet olur
Bazen de selamdır bizim Türküler.

Gâhi aşk bulursun gâhi hasreti
Bazen de yürekte olan niyeti
Diyeceğim şudur, sözün özeti
Kendine âşıktır bizim Türküler

◆ Muzaffer Uslu

Gittiğimiz Yol

Kim ne olsa baş üzre; ırkı, dini, mezhebi
İnsaniyet rahıdır gittiğimiz yol bizim.
Geçmeyiz kokusundan batsa bile diken;
Sedefteki incidir, derdiğimiz gül bizim.

Lale sümbül görünür viran olsa dost bağı;
Âşık'a yol sorulmaz deleriz yüce dağı.
Çoktan geçmiş olsa da Leyla'yla Mecnun çağı,
Yine gezer dururuz hiç bitmeyen çöl bizim

Muhabbet şarabından içen de gelsin bize;
Ehl-i sünnet yolunu seçen de gelsin bize;
Dört kapı kırk makamı geçen de gelsin bize;
Yaradan'ın aksidir tuttuğumuz el bizim.

İncitmeyi bilmeyiz, incinsek de bin yerden.
Hepsi üç günlük dünya dönen var mı seferden?
Yine çalar söyleriz sevdalı türkülerden
Kopsa da ince yerden vurduğumuz tel bizim.

◆ Şükrü Ünal

Veda Zamanı

Yanılmışım meğer bu yaştan sonra
Yıllarca kitaplar vermemiş bir şey
Ne çobanda kaval, ne neyzende ney
Yorulmuş bedenim gördüm peyderpey
Yanılmışım meğer bu yaştan sonra

Gözler mi yalandı, konuşan dil mi?
Kandırmak mesleğe dönüşmüş, eyvah!
Bir güle yüz karga üşüşmüş, eyvah!
Sevgiler nefretle dövüşmüş, eyvah!
Gözler mi yalandı, konuşan dil mi?

Gidince dönmüyor sadakat, sevgi
Görmeyeli aylar, seneler oldu
Gittin de yerine bak kinler doldu
Don vurdu bahçemi, güllerim soldu
Gidince dönmüyor sadakat, sevgi

Çeksen ellerini yalan dünyadan
Kurtul masivanın acı yükünden
Ne kaldı bugüne dünkü gününden
Ellerinde kına, kalmış düğünden
Çeksen ellerini yalan dünyadan

Salla ellerini, elveda diye
Bir meçhul menzile atarak adım
O meçhul menzile canım adadım
Kaybettim her şeyi, bir şey bulmadım
Salla ellerini, elveda diye...

◆ Ahmet Yıldırımtepe

Arz-ı Hâl

Hor görme birkaç dirhem sevda dilendik diye
Merhametini bilmem, cimriliğin aşikâr
Gamsız mı sandın beni güldük eğlendik diye
Gözümden süzülenler bilmez misin ki efkâr

Düşünceye dalınca dayanıp dirseğime
Bir eylül kuruverir içime otağını
Katık edip acıyı bir kuru ekmeğime
Susadığım nehirler terk eder yatağını

Sırdaş oldum geceyle öpüp yanaklarından
Sükûtu lisan bilip susarak destan yazdım
Hazan vurmuş takvimin kopan yapraklarından
Ölümün atlılarla yaklaştığını sezdim

Bir işaret fişeği arar durur gözlerim
Burcunda bekleyerek yankılanan sesinin
Dizimde uyuttuğum hayalini özlerim
Kalemimi kırarak özgürlük kafesinin

Perçeminden ilhamla sana şiir dokudum
Gönlümün kuyusuna ebedi saldım seni
Tüm kutsal kitapları ayet ayet okudum
On ikinci surede Kur'an'da buldum seni

Yıldızları gözleyip toprağı kokluyorsun
Bırak göğe bakmayı bu kaçınıcı alâmet
Güneş doğacak diye batıyı yokluyorsun
Üfle sura bekleme, artık kopsun kıyamet

◆ Mustafa Asım Küçükaşcı

Gösterdin Bana

Ben seni hakîkî altın sanırdım;
Gerçek ayarını gösterdin bana!
Ben seni açık bir kapı tanırdım;
Beton duvarını gösterdin bana!

Bekledim dönersin gönül almaya,
Çok mânâ sığardı yarım elmaya.
Ben uğraştıkça hep yakın olmaya
Kutup civarını gösterdin bana!

Dünlerim sabırla, umutla geçti,
Bugünü kesif bir inkisar içti,
Gözlerin ışığı kökünden biçti;
Karanlık yarını gösterdin bana!

Bitecek bu gece, seher var dedim;
Dönecek bu mevsim, bahar var dedim;
Eriyecek elbet bu buzlar dedim;
Erciyes karını gösterdin bana!

Gidecek yerim yok kapından gayrı,
Yaşar mı bir çiçek suyundan ayrı?
Anladım dünyanın kalmadı hayrı,
Hece taşlarını gösterdin bana!

◆ Fâik Kumru

İnsan

Eşref-i mahlûk insan teşrif etmiş dünyâya
Bilinmez bir zamandan bilinmez bir mekândan
Ne sırlarla mücehhez dalmış sonsuz deryâyâ
Hem tayfa hem de kaptan demir almış limandan

Müsbet menfî harmanı kara topraktır harcı
Muhtelif renkler taşır gülşende çiçek gibi
İlk hâli lekesizdir mis kokar burcu burcu
Hayâ libası giyer bembeyaz ipek gibi

Bir zerredir âlemde lâkin cihan bedeldir
Sanatkârı yansıtan ayna olur sanata
Hudutları meçhuldür ezel ebed emeldir
Gönlünde Allah mukim sığar mı kâinâta

Sır denizinde yüzer her kulacı ilimdir
Hece hece okunur satır satır yazılır
Cehâleti süpüren devir açan âlimdir
Hasenâtı çoğalır seyyiâtı azalır

Sırât-ı müstakîmde hayrı bire bin olur
İsmiyle müsem mâysa her hâli muhteşemdir
Beşikle yolculuğun son durağı sin olur
Menzil öyle uzun ki ya varlık ya ademdir

Mesâfeler kateder ferşten tâ arşa kadar
Aşılmazları aşar ulaşır Hak katına
Nûrâniyet kesbeder nice kilitler açar
Damla damla nur yağar ebedî hayâtına

Cirmi küçüktür lâkin âlemin miftâhıdır
Sîmâsında mühür var Allah vurmuş ezelde
Kalbi zikrin merkezi bedenin dergâhıdır
Ehli dil lisânıyla Bismillâh der evvelde

Her insan ötelere almışsa da icâzet
Şifreli bir kitaptır açmasını bilene
Âkıbeti elinde rehberidir mârifet
Doğru yanlış âşikâr seçmesini bilene

◆ Emir Sıktaş

Gula, Gul Olar

Könül guş timsalı, seven avcısı,
Sevene avlanan Aslı kül olar.
Kerem yanığ oxur, serde acısı,
Çehdiyi zulumnan gula, gul olar.

Şirin can dağların buzuna çöner,
Dil yaman, özünde tapılmaz hüner,
Üreyh od alanda dideler ganar,
Yuxuda yatılmaz min bir hal olar.

İrem bağlarında canı nar çeker,
Ağrı dağ başınnan könlü gar çeker,
Cavan kasıp tüşse gehri yar çeker,
Gohum, gardaş elden gabax el olar.

Gülşenin içinde bir reyhan itse,
Yar başın götürüp çöllere getse,
Guyruğun acısı ilan'da pitse,
Evladın acısı dinmez göl olar.

Ehdimi, ılgarı danmadım hele,
Gileyli, neçe söz dolupdu dile,
Sen veran bağ oldun, men lal bülbüle,
Derdimi demeye yetmez dil olar.

Nesimi ol, şükret bugün varına,
Aç, sefil gezen var, sevin darı'na,
El, ayağ öp, yapış gönül yar'ına,
Ac toyux yuhusu, darı bol olar.

Sevgiyle dolsun can, her könül candı,
Sevgisiz İblis'di, seven adamdı,
Seven çoh yaşayar, sen sev amandı,
Üreyi dindirsen daşar sel olar.

Yaradan yanında seven gıymetli,
Bir könül şad etsen, Yunus'un xetri,
Sev deyir Mevlana, Pir Sultan, Itri,
Müslüman, Mecusi, neysen gel olar.

Bel bağlama bala, var'a, dövlete,
Yıxılsan goymazlar ocağın tüte,
Üreyhler kinnense çöner nefrete,
Umudun tar-u mar, fikrin yel olar.

Alagöz dilberim canı yandırar,
Ucadan nalesi meni yandırar,
Emircan'ın ahı seni yandırar,
Nergiz'i yandıran gızıl gül olar.

◆ Ömer Faruk Habiboğlu

Mezar Taşı

Canımın son katresi
Ellerine dökülsün
Dinsin kalbimin sesi
Kafesinden sökülsün

Dursun bütün saatler
Yalan olsun vaatler
Çöksün canıma dertler
Ruhum candan çekilsin

Ardım sıra bahçeler
Solsun güller laleler
Gönlüm başka ne diler
Mezar taşım dikilsin...

Mahur Gözler

Hayalimde rastladım bir bahar günü size;
Gülümsüydünüz da güller kıskanıyordu.
Öyle hayran bakarken mahur gözlerinize,
Kalbim sanki de sizi önceden tanıyordu.

Meltemle dalgalanan kızıl saçlarınızda,
Sevdayı yakaladım saçlarından usulca.
Ümit gözlerinizden kalbimi okşadı da,
Açıldı ta gönlümde o an bir nazlı gonca.

◆ Hüseyin Özkaynakçı

Keşke

Böyle yalnız kalmazdı, haber alsaydım keşke.
Bu kadar yıkılmazdı, sadık kalsaydım keşke.

Bakmadan duraklara varırdım uzaklara,
Düşmezdim tuzaklara yolu bilseydim keşke.

Sağlam kalırdı zemin, temennisi âlemin,
Gözyaşını yetimin silebilseydim keşke.

Dünya benim sanırdım, dertleri unutturdum,
Belki rahat uyurdum gülebilseydim keşke.

Hep kötüye meyilde kalıp pişman değil de,
Hele düşman değil de bir dost olsaydım keşke.

Af dilerdim yüz kere, bakmazdım ötelere,
Gelmezdi sırtım yere dostu bulsaydım keşke.

Seherlerde diz çöküp, seccadeye yaş döküp,
Boynumu şöyle büküp ufka dalsaydım keşke.

Dönmez mi böyle giden, özlemdir derde neden,
Çıkıp da bir köşeden, sana gelseydim keşke.

Geceyi kovacaktı, güneşim doğacaktı,
Kapını bayram vakti çalabilseydim keşke.

◆ Köksal Cengiz

Ramazan Geldi

Bin bir rahmet sağnağıdır,
Ramazan geldi, hoř geldi!
Mađfiretin kaynağıdır,
Ramazan geldi, hoř geldi!

Bu ayda c n n ř d olur,
Bu ayda can irř d olur,
Hatm-i Kur'an dilř d olur,
Ramazan geldi, hoř geldi!

Eller yükselir Rahm n'a,
Ruh yükselir  sum na,
Gönüller döner ummana,
Ramazan geldi, hoř geldi!

Tilavetler ahestdir,
Salav t kuts  bestedir,
"Kadir" binlik g ldestedir,
Ramazan geldi, hoř geldi!

Beş şartın her biri farzdır,
M nacaatım Hakk'a arzdır.
Ameline kazanç yazdır,
Ramazan geldi, hoř geldi!

Cömertler mađdura y rdır,
Fitre, Zekat büyük k rdır.
Onda nice hikmet vardır,
Ramazan geldi hoř geldi!

 kr rımnda s z mdeyim,
Res l' m n izindeyim,
Kul olmanın hazzındayım,
Ramazan geldi, hoř geldi!

Sahurla iftar arası,
Birdir zengin, fukarası,
Oruç nefsinin darası,
Ramazan geldi hoř geldi!

 bis vurulur zincire,
Batırmaz g n ha, kire,
Niyazk r hayrını göre,
Ramazan geldi hoř geldi

◆ Selim Erdoğan

Akşam Sefaları

Kement fikirlerin dolaşığıyla
Sabahtan kördüğüm çıktım akşama
Sevgi sularında ay ışığıyla
Yıkandım duruldum aktım akşama

Sükût dağlarında barış güderdim
Kır çiçeklerinden sevdalar derdim
Aydın alınlarla kavgalar verdim
Sönmeyen ırılar yaktım akşama

Körfez yollarına cepbane düştü
Parlak zihinlere meyhane düştü
Taze sinelere hastane düştü
Kararan gözlerle baktım akşama

Fikrim sulh içindi harpten sakındım
Düşen bombalarda yandım yakındım
Güller goncalardan tavır takındım
Bin sevda yükünü yıktım akşama
Aşkın gözyaşını ekdim akşama

◆ Yaşar Özden

Baykuş Konar Yurduna

Viranede ötüşüne bakmayın
Baykuşun da baykuş konar yurduna
Arşa ulaşınca mazlumun âhı
Baykuşun da baykuş konar yurduna

Bir gün doğru biter bu eğri savaş
Yontulup duvara konulursa taş
Sabır eyle Hakka sarıl arkadaş
Baykuşun da baykuş konar yurduna

Kimsesizin vardır mutlak kimsesi
O kimse ki kimsesizler kimsesi
Semaya çıkarsa mazlumun sesi
Baykuşun da baykuş konar yurduna

Alma mazlum âhı aheste çıkar
Bir küçük feryadı âlemi yıkar
Dolu yağar kızgın şimşekler çakar
Baykuşun da baykuş konar yurduna

Görülür hesaplar inceden ince
İlahi Yaradan karar verince
Zalimler zulmüne devam edince
Baykuşun da baykuş konar yurduna

Zannetme efendim olacaklar güç
Bana göre gerçek sana göre suç
Doğarsa bir Fatih çekerse kılıç
Baykuşun da baykuş konar yurduna

Kanun raftan çıksa çalışsa yasa
Haklının hakkını verir herkese
Adalet düzene hâkim olursa
Baykuşunda baykuş konar yurduna

Yaşar Özden duyguların ne yanda
Duman çıkmaz sine içten yananda
Bir bakarsın beklenmedik bir anda
Baykuşun da baykuş konar yurduna.

◆ Tayyib Atmaca

dOkunan Şiirler -27-

Şiir, bozkırda özgürce yaşayan bir yıllık atı gibidir. Onu uzaktan seyredip, hayallerinizle yakına getirdiğinizde kulağına, içinizden geçenleri söyleyip yelesini okşadıktan sonra üzerine bindiğinizde gitmek istediğiniz yere kanatlanırsınız.

O zaman "At sahibine göre kişner" ata sözünü şiir, şairine göre kişner şeklinde de söyleyebiliriz.

Gerek edebiyat dergilerini gerekse şiir kitaplarını okurken işte bu kişneyen şiiri bulmak için sayfaların arasında dolaşırız.

Şiir okurunu bir avcıya da benzetebiliriz. Ya nasip deyip ava çıktığında bazen hem eli hem gönlü dolu döner. Bazı zamanlar da hiçbir şey avlayamaz ve o günü de spordan sayar.

Şiir, bir kelime ya da bir dizeden meydana gelen tohumdur. Bu tohum şairin gönül toprağına düşüp, başını topraktan çıkarıp meyveye duracağı zamana kadar onun üzerinde titrer adeta. Nereye giderse yanında götürür, beyinin raflarında bulunan kelimelerin arasında gezerdir.

Şiir fidanının meyveye duracağı zamana kadar geçirdiği evreleri okur bilmez. Okurun gözü, meyvenin olgunluğu ve albenili duruşunu, gönül dili ise damağında kalacak tatı ile ilgilenir.

Şair, şiirini okurla buluşturmadan önce -şiir demini aldıktan sonra- en az üç beş defa bir başkasının şiirini okuyormuş gibi okuyup ya da bir başkasının ön okumasından geçtikten sonra yayımlamalı.

Şiiri söylediğiniz anda paylaşmanızla, yazıp yayımladığınız an arasında en az bir aylık zaman dilimi olması gerekir. Bazen bu zaman uzayabilir. Şiiri tekrar tekrar okuduğunuzda dilinize dokunan kekelikler fark eder, anlam derinliği olan kelimeleri yerli yerine koyar, kısırlaşmış kelimeleri ayırırsanız ancak şiir o zaman okuyucuyla buluşturabilirsiniz.

Şiirin hangi ölçü ve kalıplarda yazıldığı birinci derecede okuru ilgilendirmez. Bir şairin bu ölçü ve kalıplardan haberdar oldukları gibi bizzat şiirleriyle örneklendirmesini de şair için bir artı olarak kabul edilir. Daha fazla bilgi için Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın bir şair adayının şiir yazması için nasıl bir yol takip etmesi gerektiği hususunda görüşlerine bir şekilde ulaşmalarını tavsiye ederim.

Her şiir her okura aynı şiddette dokunmaz. Eğer bir şiir size dokunuyorsa demek ki şairiyle aynı duygu akrabalıklarınız vardır ve bu bağ sizi şairin gönül coğrafyasına doğru yolculuğa çıkarar.

Gerek edebiyat dergilerinde gerekse yayımlanan şiir kitaplarında sapla saman arasında tane ararım.

İşte şair, harman yerine taşıdığı ekini dövenle ya da patozla işledikten sonra sapı saman edip ondan sonra da samanı savurmadan taneye ulaşamaz. Taneye ulaştınca bitti mi elbette bitmedi. Taneyi una dönüşebilecek hale getirmek için de çeşitli işlemlerden geçirmesi gerekir.

O zaman şiir için şöyle diyebiliriz: Şiir, darası alınmış kelimelerden toplanan çiçek tozlarının işlenerek bala dönüştürülmesidir.

Bal esansı katılmış glikoz yemek isteyenler ramazanda, namazdan sonra cami avlusunda seyyar balcılardan alışveriş yapadursunlar. Biz Kaçkar Dağlarında şekerin kokusuna yaklaşınca bayılan arıların endemik çiçeklerden bize sunduğu baldan bir tatlı kaşığı bal yemeye talip olmalıyız.

Hazır, Kaçkar Dağlarına gelmişken bize dokunan *Bulma*¹ şiirinin koyaklarında dolaşalım.

Ç

*tüm demirler elbet bir gün paslanır
kendini bırakınca yeşillenir su
yorulunca küflenir ekmek*

A

*derdimi derdim sana
ben seni çok yoruruldum sen bilmiyorsun bunu*

M

*çiktım dışarılara camları açtım radyoyu
avazım çıktığı kadar bağırdım sana
bahar bekledim gelmedi yazın derelere girdim
boğuldum taşlarda ayağım kaydı
yaylada bağırdım taşlar duydu sen duymadın s.4*

Lütfen burada gözlerimizi yumalım, çocukluğunuzda dereler akan bir memleketiniz olduysa oralara doğru bir yolculuk yapalım.

'Şiir dereden çağlayıp akıyordu, neden durdunuz?' diye aklınızdan geçirirken; benim de tam burada aklıma rahmetli Bahaettin Karakoç geldi. Dağ olur da kartal olmaz mı? Hele kartal deyince onun *Beyaz Kartal* şiiri sizin de gönül göğünüzde süzülmeğe başlamaz mı? Karakoç'un ruhuna ikramda bulunarak şiirine buyuralım:

1 Ballı Özgür, "Bulma", *Aşkar*, S. 61 (2022), s. 4-6.

Hangi yayla serin, nerde bühitan yok,
Gel seninle orda uçalım çocuk.
Meşeler, ardıçlar, çamlar yan yana
Biz kanat çırpınca dursun divana.
Bir çift beyaz kartal, hey bu da nesi?
Diyerek şaşırısın çobanın hepsi;
İlk kez görüyoruz desin görenler,
Bütün oymaklarda dolaşsın haber.
Keşiş dağlarından görünsün İstanbul,
Bütün dağ gölleri ışıksın pul pul.
Güzel dost, ey hüznü âşına yürek,
Gel gidelim keklik gibi sekerek.²

Bahaettin Karakoç ile Salavan ve Engizek dağlarındaki yaylalardan gezip kar suyu ile beslenen derelerden çimdikten sonra biz yine Çamlıhemşin'e doğru yol alıp Özgür Ballı'nın çocukluğunu yaşadığı hatıraları arasına dalalım.

L
oksijenin bol olduğu yerlerde pas daha hızlı
çürümeye daha güçlü doğa verdiğini alır
sis oluyor duman diyorlar duman geldi oturdu
değişik yerlerimden göz pınarları
merkezin insanı bizden sahiden farklı

I
kadınların başı yöresel bağlı
kadınlar ahırlar çaylar, sepete yükler
kumara oturmuş adamlara bakmış
kadınlar güneşten önce kalkıp herkesten sonra
yatmışlar
sen onlardan biri değilsin ben seni çok sarıştım.

H
yaylalara giden yollar allahtan çok kötü
keçiler sırayla yürümeyi seviyorlar
fotoğraf çekebilmesi için yabancıların
keçiler süt veriyorlar süt de bozulur
özlemek de bozulur kaybetmek de bozulur
zaman da bozulur

E
tüm demirler bir gün paslanır artık öğrendik bunu
su çürüdü evet bu bilgi de yeni değil
ekmekler bozuldu, mısır ekmeği çok zor bayatlar
pilitalar, siz kuzine diyorsunuz, iştahlı yanar
çıra oldu özlemek ben seni çok ısındım
kara lastikler boyar el örgüsü çorapları. s.5

Burada bir mola daha verelim; çünkü kara lastik önemli. Özellikle şehirlerde doğan, ayakları toprak görmeyen, kuzu, oğlak gütmeyen, dana yaymayan çocuklar için kara lastik deyince akıllarına kullandırmıdan kaldırılmış araç tekerleri gelir. Oysa, kara lastik bir ayakkabıdır. Çorabı olmayan çocuklar için yazın ateş üfleyen bir klima, kışın ise buzdolabı gibidir. Şair, şanslı bir çocukluk evresi geçirmiş. Ayağında kara lastik, içinde yün çoraplarla en azından morarmayan ayaklarıyla bir çocukluk yılları yaşamış ne mutlu ona.

M
derenin sesi eskidi kulaklarımda
attığım tarihlerde on yıllar kaybediyorum
elimi attığım ne varsa elimi
gözümle baktığım ne varsa miyop masallar
yaylalar ah yaylalar çeşitli yalnızlıklar s.5

Ş
uçurumlar uçmak için değil düşmek için
aşağıda bir köy var elektriği yok
sabahları suya gidiyor çocukları
inekleri siyah benekli lekeli bakışları boş
bunca yılın öküzleri gelmiş içime oturmuş

İ
bulma diyorlar odalara nasıl bulmayayım
salona hayat diyorlar mesela
tulumun sesi uzaktan da yakından da
tulumun sesi çalmasa da kulaklarımda
atma türkü söylüyor köyün kızları
ben seni hayatta unutmam odalarda da

N
tavada soğumuş muhlama
kesilmiş süt
yaylaya gitmişsin duman
her zaman yağmur
teyzem ölmüş dayım ölmüş tüm kapılar kapalı
ben seni çok özledim sen bilmiyorsun bunu s.6

Özgür Ballı'nın şiirinin hiç bir yerine dokunmadım ama şiir buna o kadar dokundu ki tamamını sizlerle paylaşmak istedim. Gözünden kaçanlar için bir de hatırlatmada bulunmak istiyorum. Bu şiir aynı zamanda bölümlere ayrılarak yazılmış bir akrostiş şiirdir. Şair, bize doğduğu topraklardaki çocukluğunu anlatırken bizi de çocukluğumuza götürdü. Şiir seni bir yere götürmüyorsa sana dokunmuyor, götürüyorsa, o şairle gönül akrabası olduğunuzu hatırlatmak isterdim.

2 Karakoç Bahaettin, Bir Çift Beyaz Kartal, 2. Baskı, Nar Yayınları, İstanbul, 2016.

◆ Metin Özarslan

Ölünün Ham Hayali

I Gittin ya sebepsiz şen yahut üzgün
O öksüz çocuğu bıraktığın gün
Senden kalan gülün kokusu bitti

Yıllarla yollarla koştum peşinden
Aşılmaz dağları aştım peşinden
Ayaklarım arpa boyu iz gitti

Geçti asra bedel zaman suvari
Ben akreptim sen yelkovan süvari
Her visal durağı ufukta yitti

Vuslat muhal firkat mutat zıt kutup
Bazen aramaktan seni unutup
Gönlüme ruhunun hayali yetti

II Bir gün anıları alıp koynuna
Dönüp geldiğinde bu şehre yine
Her cadde her sokak seni tanıyor

Her bir semtte ayakların sabırsız
Sen bir ömrü çalıp götürsen hırsız
Kalbinde son sönen kandil yanıyor

Gözün ilişiyorken mezarlığa
Gönlün girişiyor son pazarlığa
Bakışların maziyi mi anıyor...

III Otlarla belenmiş silik kabirde
Dua eder iken sularken bir de
Gözlerinden birkaç damla akacak

Kurumuş otlardan ruhum süzülüp
Gözünden gönlünden hasretle öpüp
Selam için mezar taşım kalkacak

IV Kabrimin başından huşu içinde
Kalkarken bir garip huzur içinde
Ruhun tutar ruhumun ellerinden

